

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

Бр. 4-00-431/2023
Датум, 28.06.2023. године
Београд

ОБЈАВЉЕНО НА ОБЛАСТНОМ
ТАБЛУ И WEB ПРЕЗЕНТАЦИЈИ
ДАНА 05.07.2023. ГОДИНЕ
ОБЈАВЉЕНО СЕ СМАТРА
ИЗДЖЕНИМ ИСТЕГМ ДАНА
20.07.2023. ГОДИНЕ

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева Николе Марковића из Београда, поднетој против решења о одбацивању захтева за заштиту права бр. 26/23-1058 од 08.06.2023. године, које је донето у поступку заштите права покренутом поводом отвореног поступка јавне набавке услуга – Обезбеђење имовине и противпожарне заштите, ради закључења оквирног споразума, обликованог по партијама, ЈН број 40/2023, за који је дана 22.04.2023. године објављен јавни позив на Порталу јавних набавки (послат на објављивање дана 21.04.2023. године), наручиоца „Србија воз“ а.д, ул. Немањина бр. 6, Београд, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин, као председнице већа, те чланица Републичке комисије Светлане Ражић и Ане Антић, као чланица већа, на основу чл. 187, 198. и 226. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“, бр. 91/2019, у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 28.06.2023. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ЖАЛБА КАО НЕОСНОВАНА И ПОТВРЂУЈЕ решење бр. 26/23-1058 од 08.06.2023. године, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева Николе Марковића из Београда, поднет поводом отвореног поступка јавне набавке услуга – Обезбеђење имовине и противпожарне заштите, ради закључења оквирног споразума, обликованог по партијама, ЈН број 40/2023, за који је дана 22.04.2023. године објављен јавни позив на Порталу јавних набавки (послат на објављивање дана 21.04.2023. године), наручиоца „Србија воз“, Београд.

Образложење

У отвореном поступку јавне набавке услуга – Обезбеђење имовине и противпожарне заштите, ради закључења оквирног споразума, обликованом по партијама, ЈН број 40/2023, за који је дана 22.04.2023. године објављен јавни позив на Порталу јавних набавки (послат на објављивање дана 21.04.2023. године), наручиоца „Србија воз“, Београд (у даљем тексту: наручилац), подносилац захтева Никола Марковић из Београда (у даљем тексту: подносилац захтева) је у фази пре истека рока за подношење понуда поднео путем Портала јавних набавки, дана 07.06.2023. године, захтев за заштиту права.

Наручилац је поводом наведеног захтева за заштиту права донео решење бр. 26/23-1058 од 08.06.2023. године којим је одбачен захтев за заштиту права као непотпун, а које је електронским путем, преко Портала јавних набавки истог дана достављено подносиоцу захтева и Републичкој комисији.

У оквиру образложења наведеног решења, наручилац је навео да уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ да је уплаћена такса у складу са чланом 225. ЗЈН.

Против решења наручиоца, подносилац захтева је, дана 12.06.2023. године, преко Портала јавних набавки поднео Републичкој комисији жалбу у којој је истакао да је наручилац требало да поступи по већ раније уредно поднетом захтеву за заштиту права, те поступак јавне набавке усклади са законом као и да уподоби рокове у складу са ЗЈН. С тим у вези, подносилац захтева је навео да сматра да је на наведени начин „повређено право наручиоца“ да благовремено и законито припреми документацију, а све у

смислу припреме и прибављања банкарске гаранције, с обзиром на то да је, како је даље указао, дошло до измене конкурсне документације у погледу рокова.

На основу наведеног, подносилац захтева је предложио Републичкој комисији да предметну жалбу усвоји и размотри поднети захтев за заштиту права.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа целокупне документације из предметног поступка јавне набавке и података који су у вези са истим доступни на Порталу јавних набавки, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у део конкурсне документације сачињене за предметни поступак јавне набавке насловљен као „Упутство понуђачима како да сачине понуду“, утврђено је да је наручилац, између осталог, навео:

„Приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу подносилац захтева је дужан да достави доказ о уплати таксе. Доказ је сваки документ из кога може да се утврди да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. ЗЈН и да се односи на предметни захтев за заштиту права. Валидан доказ о извршеној уплати таксе, у складу са Упутством о уплати таксе за подношење захтева за заштиту права Републичке комисије, објављен је на сајту Републичке комисије. Износ таксе:

I Ако се захтев за заштиту права подноси у складу са чланом 214. ст. 2. и 4. и чланом 215. ЗЈН:

- Такса износи 120.000 динара без обзира на износ процењене вредности набавке.

II Ако се захтев за заштиту права подноси у складу са чланом 214. став 3. ЗЈН:

- Такса износи 0,1% процењене вредности набавке, а највише 1.200.000 динара, ако је процењена вредност набавке већа од 120.000.000 динара.

- Такса износи 120.000 динара ако збир процењених вредности свих оспорених партија није већи од 120.000.000 динара (уколико је јавна набавка обликована по партијама).

- Такса износи 0,1% збира процењених вредности свих оспорених партија, а највише 1.200.000 динара, ако је та вредност већа од 120.000.000 динара (уколико је јавна набавка обликована по партијама)

Увидом у документацију која је Републичкој комисији достављена у вези са конкретним поступком јавне набавке, те садржину података који су у вези са истим објављени на Порталу јавних набавки, утврђено је да је подносилац захтева дана 07.06.2023. године, путем Портала јавних набавки, поднео захтев за заштиту права, те да је у оквиру документа насловљеног као „доказ о уплати таксе“, учитао захтев за заштиту права, а не доказ о уплати таксе. Из наведеног произилази да уз захтев за заштиту права није приложен доказ о уплати таксе из члана 225. ЗЈН.

Чланом 214. став 2. ЗЈН прописано је да ће се захтев за заштиту права којим се оспоравају радње наручиоца у вези са одређивањем врсте поступка, садржином јавног позива и конкурсном документацијом сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније три дана пре истека рока за подношење понуда, односно пријава, без обзира на начин достављања.

Чланом 217. став 4. ЗЈН прописано је да је приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу подносилац захтева дужан да достави доказ о уплати таксе из члана 225. овог закона.

Чланом 217. став 5. ЗЈН прописано је да је доказ из става 4. овог члана сваки документ из кога може да се утврди да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. овог закона и да се односи на предметни захтев за заштиту права.

Чланом 219. став 3. ЗЈН прописано је да ако уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ да је ушлаћена такса из члана 225. овог закона, наручилац ће такав захтев да одбаци решењем без претходног позивања подносиоца захтева да допуни захтев.

Чланом 225. став 1. ЗЈН прописано је да је подносилац захтева дужан да на одређени рачун буџета Републике Србије уплати таксу у износу од 120.000 динара ако се захтев за заштиту права подноси у складу са одредбом члана 214 ст. 2. и 4. и чланом 215. ЗЈН, без обзира на износ процењене вредности јавне набавке.

Полазећи од цитираних одредби ЗЈН, Републичка комисија указује да је подносилац захтева на основу одредбе члана 217. став 4. ЗЈН дужан да приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу достави доказ о уплати таксе из члана 225. ЗЈН, с тим да доказ одређен чланом 217. став 5. ЗЈН представља сваки документ из кога се може утврдити да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. овог закона и да се односи на предметни захтев за заштиту права, а која околност је неспорно била позната и подносиоцу захтева за заштиту права, с обзиром на то да исти у предметној жалби није оспорио оцену наручиоца изнету у решењу бр. 26/23-1058 од 08.06.2023. године, да уз

предметни захтев за заштиту права није достављен доказ о уплати таксе, већ је само навео да је наручилац требало да поступи по већ раније уредно поднетом захтеву за заштиту права, те поступак јавне набавке усклади са законом као и да уподоби рокове у складу са ЗЈН (а какав не постоји у предметном поступку јавне набавке).

Из чињеничног стања утврђеног у конкретном случају произилази да је у конкурсној документацији у делу који је насловљен као „Упутство понуђачима како да сачине понуду“, наведено да је приликом подношења захтева за заштиту права подносилац захтева дужан да достави доказ о уплати таксе (доказ је сваки документ из кога се може утврдити да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. ЗЈН и да се односи на предметни захтев за заштиту права).

Како даље произилази из утврђеног чињеничног стања, предметни захтев за заштиту права је поднет пре истека рока за подношење понуда при чему неспорно подносилац захтева није доставио доказ да је уплатио таксу.

С обзиром на наведено, следи да је подносилац захтева, у складу са одредбом члана 225. став 2. тачка 1) ЗЈН имајући у виду да је предметни захтев за заштиту права поднет у складу са чланом 214. став 2. ЗЈН, био дужан да уз захтев за заштиту права достави доказ о уплати таксе у износу од 120.000,00 динара, с обзиром на то да се уз захтев за заштиту права који се подноси у предметној фази поступка јавне набавке, увек уплаћује такса у наведеном износу без обзира на износ процењене вредности јавне набавке.

Како у конкретном случају подносилац захтева у предметном поступку заштите права није доставио било какав документ као доказ о уплати таксе, то Републичка комисија констатује да сходно одредби члана 217. став 5. ЗЈН уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ из става 4. наведеног члана из кога се може утврдити да је извршена трансакција на одговарајући износ из члана 225. став 1. ЗЈН.

Стога, имајући у виду да уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ у складу са чланом 219. став 3. ЗЈН на износ од 120.000,00 динара, а који је износ, у конкретном поступку заштите права, износ таксе одређен одредбом члана 225. ЗЈН, то је Републичка комисија утврдила да је наручилац правилно поступио када је предметни захтев за заштиту права одбацио сходно члану 219. став 3. ЗЈН, услед чега је предметну жалбу оценила неоснованом.

Имајући у виду наведено у складу са одредбом члана 226. став 4. тачка 10) ЗЈН, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може да се изјави жалба.

Против одлуке Републичке комисије може да се покрене управни спор, подношењем тужбе Управном суду, у року од 15 дана од дана достављања одлуке подносиоцу захтева.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Весна Гојковић Милин

Доставити (по ЗУП-у):

1) наручиоцу: „Србија воз“ а.д, ул. Немањина бр. 6, Београд;

2) подносиоцу захтева: Никола Марковић, Београд, преко огласне табле Републичке комисије.